

Elena Kervinen. Ales. 2019. Punta d'or i llapis sobre marbre

ARTS VISUALS / EXPOSICIONS

COMPARTeix

Elena Kervinen. La fragmentació de l'esperit

Ramon Casalé Soler 20 des. 2021

La primera vegada que vaig conèixer l'obra d'Elena Kervinen va ser fa vint anys amb motiu d'una exposició que va fer a la desapareguda Galeria Maria José Castellví titulada "Tresors", on va mostrar un gran nombre d'olis damunt fusta, coure i argent de dimensions reduïdes. De fet, em va sobtar que fossin tan petites, ja que feia la sensació que la seva finalitat era la de portar-les dins de la butxaca per després depositar-les en qualsevol espai de la nostra llar o sobre la taula de treball. No calia, doncs, penjar-les a la paret, tal com succeeix amb els quadres. Ella mateixa afirmava que un "tresor és quelcom petit, que contingui records i sentiments que vull guardar".

Elena Kervinen. Immortal
Galeria El quadern Robot
Còrsega, 267, principal 2a B. Barcelona
Fins al 12 de febrer de 2022

Eren unes capsetes, llibres i marcs que es podien plegar i tapar. Tractava temes sensibles i emotius que feien sensació de calma i placidesa, com per exemple paisatges i retrats de nens petits. El paisatge feia referència al que era el seu entorn més proper, concretament a la comarca de la Selva. La circumstància de trobar-se enmig de la natura li provocava visions ben diferents del paisatge com eren la llum, el color, les ombres... Tot es va difuminant fins a originar-se una atmosfera misteriosa i evocadora de somnis. Els personatges infantils que hi apareixien formaven part dels seus records d'infantesa. El realisme d'aquestes obres tenien quelcom d'oníric, encara que lluny de l'ideari surrealista.

Elena Kervinen (Finlàndia, 1970) s'ha format a la Vapaa Taidekoulu, Escola d'Art d'Helsinki, l'Escola Massana de Barcelona, la Winchester School of Art del Regne Unit i l'École Beaux Arts de Saint-Étienne. Fa aproximadament trenta anys que resideix a Catalunya. Actualment, viu i treballa a la població osonenca de Viladrau. Va dirigir la sala d'art La Galeria de Barcelona juntament amb Josep Mastuset, on exposaven principalment artistes nòrdics. L'any 1999 va guanyar el premi al millor artista jove atorgat per la fira Artexpo, que estava dotat en 350.000 pessetes i que era la primera vegada que es concedia. La va presentar la Galeria Maria José Castellví, espai on va exposar per primera vegada de manera individual l'any 2000. Des del 2016 que exposa a la galeria El quadern robot.

Elena Kervinen. Immortal. 2021. Tríptic. Oli sobre granit

Immortal

"Immortal" és el títol de l'exposició que ara presenta a El quadern robot, a través d'una dotzena d'olis i dibuixos sobre marbre i granit realitzats durant el període 2019-2021, que segueixen el rastre de les tres obres que va mostrar fa uns mesos al mateix espai amb motiu de la col·lectiva *La maleta*. Es divideix en dues parts; una amb fragments de marbre blanc, i l'altra, amb fragments de granit negre. El fet de treballar el marbre va començar el 2006; en canvi, l'ús del granit és més recent. El va trobar de manera casual, ja que "un dia, mentre buscava material per a les seves obres (...) va descobrir un fragment de granit que li va cridar poderosament l'atenció per damunt dels altres". El fragment procedia d'una làpida que portava gravada la ena, lletra que coincideix amb les tres del cognom de l'artista. Tant la lletra ena com la circumstància que procedeixi d'una làpida com a sinònim de mort, del passat, va decidir que el títol de l'exposició fos la d'"Immortal", ja que "la immortalitat és un vell desig de la humanitat. La vida eterna ha estat la promesa de moltes religions i un tema present a la filosofia, des de Plató a Sant Tomàs d'Aquino".

La primera obra que rep al públic és *Alas* (2019), realitzada amb punta d'or i llapis sobre marbre. Són cinc fragments de diferents formats on s'aprecien tènuelement unes ales. La idea de fragmentar el marbre és recent, concretament del 2018. La peça següent és *Post* (2021) creada també amb els mateixos materials que l'anterior. En aquest cas es tracta de dos fragments units, que, si els observem de prop, no encaixen. A la part esquerra hi ha un ocelllet, que, quan el vaig veure des de lluny, em semblaven uns llavis, però l'artista em va advertir del meu error, ja que, si m'hi aproximava, veuria en realitat de què es tractava. De totes maneres, són obres que permeten diverses interpretacions. *La vida de la libèHula II* (2019) i *Plomes 4* (2021), les vam poder contemplar a l'anterior exposició a El quadern robot. Tant l'insecte com les plomes transmeten la idea de lleugeresa, o el que és el mateix, de llibertat.

La resta de les obres són olis sobre granit que tenen com a fons les parets blanques de la galeria que, juntament amb la il·luminació, creen una atmosfera especial, ja que sorgeixen unes ombres que les amplien, com si tinguessin una continuació. Encara que sigui per veure-les frontalment, aquestes petites escultures-pintures-instal·lacions s'han d'observar també pels seus costats, ja que per a l'artista tenen la mateixa importància, tot i ser més cantelluts.

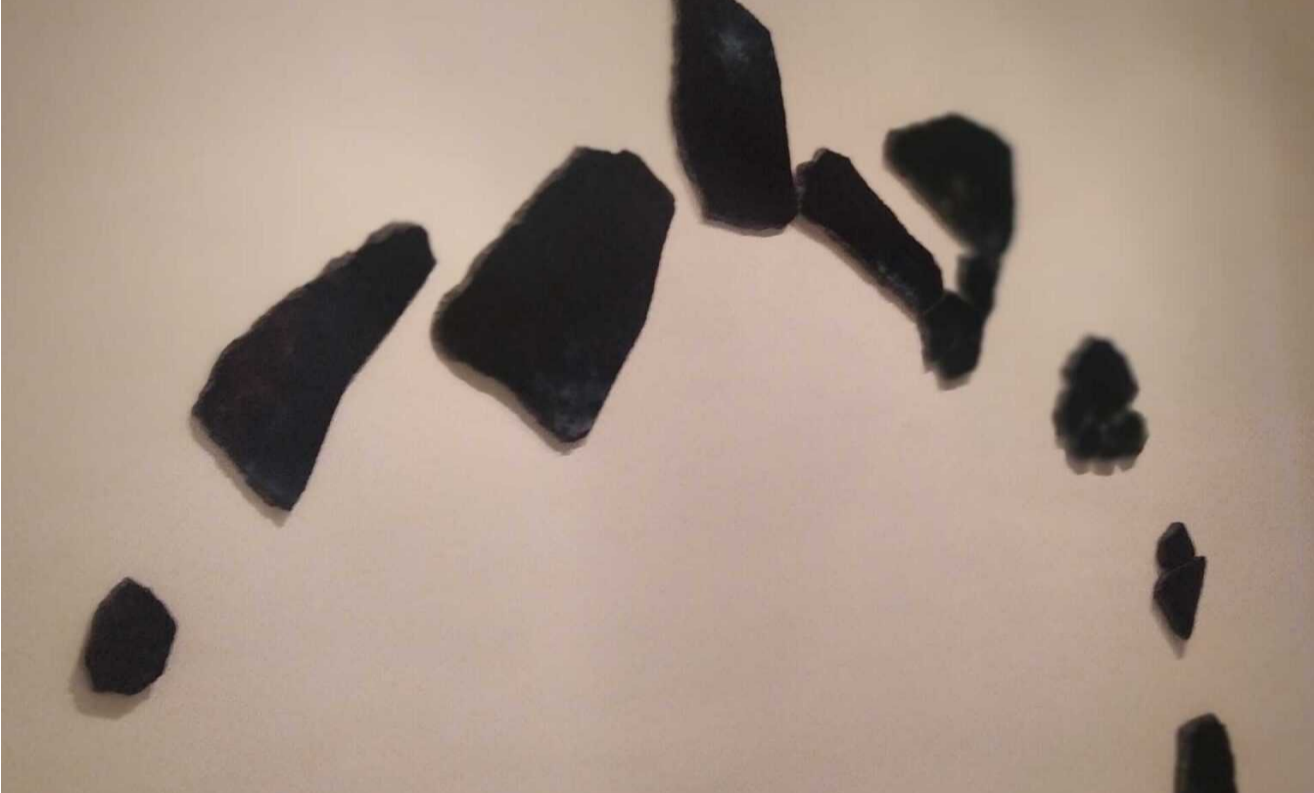
Elena Kervinen. Vida de la libèHula II. 2019. Dibuix. Llapis, llapis de colors, punta d'or i oli sobre marbre

Elena Kervinen. Desar la llum. 2020. Oli sobre granit

Són obres on apareix l'univers, viatjant per "allò terrenal a allò còsmic o espiritual, per un camí d'introspecció i estudi", com són *Fragments de l'univers* (2019) i *Orió* (2021), en què apareixen un gran nombre de fragments de diferents proporcions que es desplacen per les parets blanques. En el primer cas, Kervinen comenta que no existeix "cap referència a una forma rectangular, a la qual estem acostumats en els quadres". Ella mateixa es pregunta si aquest univers és infinit. En el segon cas, la constel·lació d'Orió és la protagonista. Una constel·lació que l'artista contempla des de casa seva, on la contaminació lumínica no hi és present. L'hivern és la millor estació per veure-la, almenys a l'hemisferi nord. Es creu que l'origen de la paraula Orió prové de l'accadi "Uru-anna", que significa "la llum del cel" i que més tard apareixerà a la mitologia grega.

La peça que dona nom a l'exposició és *Immortal*. Es tracta d'un tríptic instal·lat verticalment. Al fragment del mig hi ha la lletra ena que, com hem mencionat abans, prové d'una làpida de granit. La lletra ena es podria confondre amb el número romà IV, ja que la part superior de la lletra no hi és. Al seu costat se n'endevina una altra, però no la podem identificar. La immortalitat, o sigui, el viure eternament, ha estat el somni de molts éssers humans. Es pensa que la immortalitat és el camí que condueix a la mort segons algunes religions. Per a l'artista, aquesta idea de la immortalitat, d'allò infinit, "batega en totes les seves obres recents (...)". La grandesa de l'infinit no es pot comprendre sense la quotidianitat, sense els petits detalls que ens envolten, sense les coses senzilles del nostre entorn i que ella observa en detall".

Elena Kervinen. Orió. 2021. Oli sobre granit

Considero que després de més de quatre lustres dedicats al món de l'art, ha trobat en aquests materials l'essència i l'esperit que nia en el seu ideari, sobretot per la noblesa i naturalitat que l'acompanyen. Respecte de la natura, és un tema que sempre li ha interessat, bé a través del paisatge o dels éssers vius que l'habituen. La qüestió és que cadascuna de les peces traspuen calma i assossec. Cal contemplar-les tranquil·lament, observant cada matís, cada detall, o sigui, les hem d'analitzar a fons per descobrir allò espiritual i conceptual que l'artista expressa. Per això aquests fragments "són fascinants. La pedra trencada expressa a la vegada fragilitat i força (...). En essència el fragment és misteriós, nostàlgic i té una bellesa melancòlica en la seva imperfeció". Precisament aquesta imperfeció fa més captivadora i atraient la seva obra.

Entrades Relacionades:

Ramon Casalé Soler

Llicenciat en Geografia i Història, especialitzat en Història de l'art, per la Universitat de Barcelona (1985), Màster de Museologia i Gestió de Patrimoni (1998), Diplomant en Taxació, Catalogació i Expertització d'obres d'art, per l'Escola Superior de Antiquaris (2006). Membre de l'ACCA, AICA i ICOM. Cap de secció d'art de Las nueves musas (Madrid), crític de Arteporexcelencias (La Habana), Bonart (Girona), l'Independent de Gràcia (Barcelona, Butlletí Soc. Cat. d'arqueologia (Barcelona) i El temps de les arts (València).

Elena Kervinen **Galeria El Quadern Robot** **Ramon Casalé Soler**

Deixeu que els nens s'acostin a Brossa

Gaudi, sempre

Qui som
Equip
Orígens
Contacte

El Temps de les Arts. Elena Kervinen. La fragmentació de l'esperit. Enllaç

el quadern robot, edició facsimil interactiva

AMB EL SUPORT DE

